

Oproepen en mededelingen

Hulp bij de ledenadministratie gevraagd

Het gebeurt regelmatig dat iemand zich aanmeldt als lid zonder adresgegevens op te geven. Enige jaren werd ik dan uit de brand geholpen door iemand die via de naam en het IBAN nummer de adresgegevens kon achterhalen. Zij veranderde echter van baan en kan mij niet meer helpen. Is er iemand die dit voor mij kan doen? Reacties graag naar Sake: ledenadministratie@werkgroeproofvogels.nl

Het verhaal van Pieterrr

Alle leden van de WRN kregen vorig jaar het boekje van Maria Quist over Pieter de Haan in de bus. Het was de bedoeling dat Takkeling en Pieterrr als één pakketje verzonden zouden worden, maar dat ging helaas mis. Vandaar soms enige verwarring. Het was bedoeld als een geste aan de leden, ter gelegenheid van het 25-jarig Takkeling-bestaan (aan de wieg waarvan Maria heeft gestaan, en waar Pieter geregeld een stukje in schreef). Het heeft al veel reacties losgemaakt. Op de site van Maria Quist is nadere informatie te vinden: www.mariaquist.nl

Digitale literatuur

In toenemende mate begint ook de lokale, regionale en niet-Engelse literatuur digitaal beschikbaar te komen. Het lijkt soms alsof de wetenschap zich alleen in de afgelopen vijf jaar heeft afgespeeld, en dan ook nog exclusief in Angelsaksische, peer-reviewed blaadjes die deels onbereikbaar zijn voor niet-wetenschappers (want alleen tegen betaling op te vragen). Zoals gezegd, daar begint verandering in te komen. Daarnaast zijn er de afgelopen 150 jaar werkelijk prachtige studies verschenen in obscure Duitstalige, Poolse, Scandinavische, Spaanse, Italiaanse, Nederlandse en Franse blaadjes; zelfs Urs Glutz von Blotzheim (die van het monumentale Handbuch der Vögel Mitteleuropas) heeft dat niet allemaal boven tafel gekregen.

De eenvoudigste manier om een stuk op te sporen is: titel intikken via google. Goede kans dat je rechtstreeks naar een pdf wordt geleid, vooral bij wetenschappelijke verhalen. Lukt dat niet, kan het intikken van de auteur soms helpen; indien verbonden aan universiteit of instituut kun je via de profielschets op zijn publicatielijst komen (niet zelden met stukken downloadable via researchgate).

Een ander manier is de naam van het tijdschrift intikken (voeg toe: journal, omdat je anders in een zooizomp verzeild kan raken). Behoorlijk wat tijdschriften zijn ondertussen vrij toegankelijk (soms uitgezonderd de recente jaren). Op de openingspagina kun je dan zoeken via browse issues, search content of latest issues, zoals onder meer bij Acrocephalus (Balkan), Amerikaanse vogeltijdschriften (inmiddels opgelopen naar 29 in getal, waaronder Auk, Condor, Journal of Raptor Research, Waterbirds en theses, via <https://sora.unm.edu>), Ardea en Limosa, Corax (Sleeswijk-Holstein), Dansk Ornitologisk Forenings Tidsskrift, Egretta (Oostenrijk), Ornis Fennica, Ornis Hungarica, Ornis Norvegica, Ornis Polonica, Ornithologische Beobachter (Zwitserland), Ptaki

Slaska (Birds of Silesia), Raptors Conservation (Russisch), Ringing & Migration, Scottish Birds, Slovak Raptor Journal. Er zullen er vast meer zijn! De meeste van deze tijdschriften bieden tevens de mogelijkheid tot zoeken (ook in de tekst).

Dan zijn er nog de grote digitale archieven. In Nederland hebben we het onvolprezen:

1. www.natuurtijdschriften.nl (met niet alleen vogelblaadjes als De Takkeling, Drentse Vogels, Fitis, Grauwe Gors (Groningen), Korhaan (Het Gooi), Op Het Vinkentouw (Vogeltrekstation), Sula/Atlantic Seabirds, het Vogeljaar en Wiek en Sneb, maar ook allerlei algemene, botanische, geologische en insectivore blaadjes). Jammie.
2. www.nou.nu, voor Ardea en Limosa,
3. www.sovon.nl, voor Sovon-Nieuws,

In het buitenland valt te genieten op:

4. www.vivabio.de, met een enorme keus uit tijdschriften die al dan niet digitaal toegankelijk zijn (als zodanig aangegeven),
5. www.zobodat.at, een Oostenrijkse site met heerlijk obscure (en minder obscure) blaadjes, deels uit lang vervlogen tijden (waarin nog échte veldbiologie valt te vinden),
6. <https://sora.unm.edu>, zie hierboven, vooral Noord-Amerika.

Dit zijn ze uiteraard lang niet allemaal. Maar een leuke start voor wie wat meer wil weten over een soort, onderwerp of land/regio.

Vakantiehuis in Noordwest-Polen

Wie op zoek is naar rust en roofvogels in een gebied dat nog niet is platgetreden door vogelaars, op de grens tussen oost en west, kan terecht in ons vakantiehuis. Vanuit de tuin loop je rechtstreeks het bos of het veld in en kun je onder meer genieten van schreeuwarend, zeearend, rode wouw en boomvalk. Tot in de tuin komen reeën en vos, even verderop leven wolven, bevers, herten en zwijnen.

Sinds een aantal jaren houd ik gegevens bij van de schaarsere roofvogels in het gebied en het meest opvallend is wel de schijnbare afwezigheid van haviken. Zo nu en dan haalt er eentje een postduif op in het dorp, heel enkel vind ik een veertje of een plukrest, maar een nest vinden of een concrete aanwijzing daarvoor, ho maar. Vandaar dat op ieder horst binnen 10 km van het huis een kratje bier staat (of een equivalent daarvan voor de niet-bierdrinkers natuurlijk).

Meer informatie: Willem van Manen, 0592-406176, willelmanmanen@hotmail.com of kijk op onze website www.sadkowo.nl.

Herinnering: met Hans Esselink op stap

In het begin van de jaren tachtig werden alle nesten van roofvogels in Boswachterij Veenhuizen opgespoord.⁴ Een sport op zich. Een goede conditie was een eerste vereiste. Veel loopwerk en flink speuren. Mooi werk om te doen. De twee weken oude jongen werden door Hans geringd op het nest of op de grond. Met de Eend van Hans

⁴ En nog steeds, anno 2018, namelijk door oudgediende Toni Sterken, en door betrekkelijke nieuwkomer (inmiddels ook alweer oudgediende) Aaldrik Pot.

gingen we daartoe alle roofvogelnesten bij langs, samen met Willem van Manen, Theo van Kooten en Toni Sterken. Een plezierige klus. Altijd mooi, zo'n roofvogeltje met een ring om de poot. Ik denk daar nog vaak aan. (Onne de Vries, Mastenbroek 129, 4131 MX Oosterwolde).

Predatie van roofvogelnesten door marters

(Weide)vogelbeschermers, nestkastcontroleurs en tuinbezitters jammeren luidruchtig dat 'hun' vogels door predatoren worden bedreigd. Met als boodschap: daar moeten we wat aan doen. Zelfs Vogelbescherming Nederland, bij monde van Kees de Pater in hun blad *Vogels* (05/2017: 46-49), huilt mee met die wolven in het bos. De lijst van uit te roeien onwelgevallige diersoorten hangt af van de interesse van de beschermers, los van of die soorten bij wet zijn beschermd of niet: ooievaars, reigers, nijlganzen, roofvogels, meeuwen, kraaiachtigen, eekhoorns, egels, marters, vossen, dassen, katten, binnenkort ook wolven. De groep rovers die wij bekijken, roofvogels, is bij wet beschermd maar heeft te lijden onder de activiteiten van beschermers van andere diergroepen. Dat heet vervolging. Dat rovers op de prooilijst van rovers staan, zal voor vogelbeschermers misschien een bevestiging zijn van de ultieme slechtheid van rovers: ze vreten zelfs elkaar op, moet je nagaan! Roofvogelaars weten beter: zo gaat dat nu eenmaal. Geen enkele reden tot ingrijpen. Dus als u ongevraagd mailtjes krijgt waarin een handige jongen zijn diensten aanbiedt om boombroedende roofvogels met schrikdraad te beschermen, is de beste reactie: in de prullenbak ermee. Laat die rovers het zelf maar uitzoeken. Dat doen ze al honderdduizenden jaren succesvol, al vóór de tijd dat de mens in zijn berenvel met een knots ging huishouden.

Blauwe Kiekendieven in Engeland: een vervolg

Na langdurige pressie van roofvogelwerkgroepen en de Britse Vogelbescherming is Natural England eindelijk met een rapportje afgekomen over de door hun gezenderde Blauwe Kiekendieven. Natural England is een overheidsorganisatie die de overheid adviseert over de bescherming van de leefomgeving. Een echte papierclub, tot aan de nok gevuld met bureaukluivers die vooral bezig zijn met de overheid naar de mond te praten. Vooral geen harde standpunten, vooral geen controverses. Toch heeft de club behoorlijk wat gemeenschapsgeld besteed aan het onderzoek naar Blauwe Kiekendieven, een vogelsoort waarvan inmiddels zonneklaar is dat die systematisch wordt uitgeroeid op landgoederen waar de jacht op hoenders de maat der dingen is. Naar nu blijkt is het rapportje dusdanig vaag gesteld dat met geen mogelijkheid de plaats is te vinden waar het laatste signaal van de 43 vermiste (van de 59 gezenderde) kiekendieven werd opgevangen. Dat is nogal cruciaal, omdat het immers voor de hand ligt dat die plekken samenvallen met vervolgingshaarden (zoals we weten van door de Britse Vogelbescherming gezenderde kiekendieven). Het rapport geeft alleen de provincie waar het laatste signaal uit opklonk. Dat is ongetwijfeld met opzet zo gedaan, zoals blijkt uit de voetnoot die suggereert dat de vogels een natuurlijke dood zijn gestorven (in hoge vegetatie, waaruit signalen überhaupt niet opgevangen kunnen worden). Wie meer over deze cover-up wil weten, kan naar de volgende site gaan: <http://bit.ly/2yxGzs5>